

Ταξική Εργατική Κίνηση

(Συμμετέχουν αντιπρόσωποι από την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα, την Αγωνιστική Ενότητα ΔΕΗ και ανεξάρτητοι συνδικαλιστές)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, Αντιπρόσωποι στο 36ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ

Το 36ο συνέδριο της ΓΣΕΕ που διεξάγεται αυτές τις μέρες στην Ρόδο, τόσο μακριά από τους εργαζόμενους και τους ανέργους, ταιριάζει πλήρως με την πολιτική που εδώ και χρόνια ακολουθούν οι κυρίαρχες δυνάμεις του κυβερνητικού, εργοδοτικού και κομματικού συνδικαλισμού.

Στα τρία χρόνια που μεσολάβησαν από το προηγούμενο συνέδριο, η ηγεσία της ΓΣΕΕ έδειξε τη γύμνια και τη χρεοκοπία της. Ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός που εκφράζεται από τις δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ (σε κάθε εκδοχή), διαπνέεται από την πολιτική της ταξικής συνδιαλλαγής, ορκίζεται στην απρόσκοπτη κερδοφορία του κεφαλαίου, την «ευρωπαϊκή πορεία», την υποταγή στις πολυεθνικές και το μεγάλο κεφάλαιο. Γι' αυτό αποτελούν «κοινωνικό εταίρο», συμμετέχουν ως ένας παίκτης μαζί με τους εργοδότες και τις κυβερνήσεις σε κάθε λογής κοινωνικούς διαλόγους, υπογράφουν συμβάσεις ταξικής ειρήνης. Η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι και αποκάλυψε σε ακόμα ευρύτερα τμήματα εργαζομένων το ρόλο της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος, ήταν η στάση της **στο πρόσφατο δημοψήφισμα, η ένταξή της στο μπλοκ του ΝΑΙ**, η απροκάλυπτη ταύτιση με τον ΣΕΒ και τους δυνάστες δανειστές.

Οι πρόσφατες ομόφωνες αποφάσεις της ΕΕ της ΓΣΕΕ για 48ωρη απεργία εάν και εφόσον το νομοσχέδιο έρθει στην Βουλή, δίνουν πολύτιμο χρόνο στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να αντεπιτεθεί αποτελούν ένα ακόμα στιγμιότυπο στον μακρύ κατάλογο υπονόμευσης των εργατικών αγώνων.

Η περίοδος που διανύουμε είναι πολύ κρίσιμη για την εργατική τάξη και το λαό.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει αναλάβει να υλοποιήσει ένα πρόγραμμα σαρωτικής αντιλαϊκής επιδρομής, να παγιώσει το καθεστώς της μόνιμης επιτροπείας, όπως άλλωστε συμφώνησε με τους οικονομικούς δολοφόνους της ΕΕ και του ΔΝΤ, αμέσως μετά το δημοψήφισμα και την πραξικοπηματική παραβίαση της λαϊκής θέλησης.

Παρά την γενική κατακραυγή, η κυβέρνηση θέλει να φέρει προς ψήφιση το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο-έκτρωμα, ενώ παράλληλα ετοιμάζεται πυρετωδώς και για τα υπόλοιπα ζητήματα της «πρώτης αξιολόγησης» (φορολογικό, υπερταμείο ξεπουλήματος δημόσιας περιουσίας, κόκκινα δάνεια, ομαδικές απολύσεις, εργασιακά, κλπ).

Η πολιτική αυτή αποτελεί συνέχεια των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και έχει σαν στόχο, το ξεπέραςμα της κρίσης προς όφελος των κερδών του κεφαλαίου. Παράγει εκατομμύρια ανέργους και στην συνέχεια εμπορεύεται τις ελπίδες τους **μέσω των voucher, των πεντάμηνων και των μαθητειών, των συμβάσεων 1 ημέρας ή 4ωρων-6ωρων κλπ**, με μισθούς πείνας, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Διαλύει τις εργασιακές σχέσεις, συντρίβει τις συλλογικές συμβάσεις, επανέφερε μέχρι και το λοκ άουτ, ισοπεδώνει τις συντάξεις, την υγεία, την παιδεία... Χαρίζει την δημόσια περιουσία στους

μονοπωλιακούς ομίλους και καταδικάζει τους εργαζόμενους και το λαό στην φτωχοποίηση και την εξαθλίωση. **Μόνοι κερδισμένοι οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές, οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι τράπεζες και οι δανειστές!**

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οι παλιές και νέες πολιτικές δυνάμεις του μνημονιακού μπλοκ, όλοι όσοι ψήφισαν μνημόνια, όσοι κυβέρνησαν μέχρι τώρα, έχουν ακέραια την ευθύνη της κοινωνικής λεηλασίας! Όλοι τους, μας είπαν τα ίδια ψέματα, με τα ίδια ακριβώς λόγια. Ότι θα βγούμε από τα μνημόνια εφαρμόζοντάς τα! Ότι κόβουμε συντάξεις για να τις σώσουμε! Ότι απολύουμε για να έρθουν δουλειές! Ότι εφαρμόζουμε «παράλληλο» πρόγραμμα. Ότι αυτή η χρονιά θα είναι η τελευταία των «θυσιών». Και έχουν περάσει ήδη 6 «μαύρα» χρόνια μνημονιακής βαρβαρότητας.

Παράλληλα η εργατική τάξη και οι λαοί στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, βρίσκονται αντιμέτωποι με την βαρβαρότητα του πολέμου που περικυκλώνει επικίνδυνα την γύρω περιοχή και την χώρα μας. Ο ξεριζωμός εκατομμυρίων προσφύγων, οι αποτρόπαιες εικόνες στην Ειδομένη, οι φράχτες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι πνιγμοί στο Αιγαίο είναι ο καθρέφτης του αποκρουστικού πρόσωπου της «πολιτισμένης Δύσης» και της «Ευρώπης φρούριο» – δολοφόνου των λαών.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ είναι συνένοχη στο ευρωπαϊκό έγκλημα κατά των προσφύγων και υπηρέτης των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην ευρύτερη περιοχή. Ανακοίνωσε την επαναλειτουργία της Αμυδαλέζας, Ο φράχτης στον Έβρο παραμένει. Η Frontex ενισχύεται από την παρουσία του NATO στο Αιγαίο.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Οι πρόσφατοι αγώνες ενάντια στον νόμο διάλυσης της κοινωνικής ασφάλισης δείχνουν **ότι μεγάλα κομμάτια των εργαζόμενων και του λαού επιμένουν** να υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους. Οι πρόσφατες μαζικές απεργιακές συγκεντρώσεις, η αγωνιστική συμπόρευση με τους αυτοαπασχολούμενους και την φτωχομεσαία αγροτιά, έδειξαν δυνατότητες για την αποτροπή του εγκλήματος στο ασφαλιστικό, για να υπάρξει ένα ρήγμα στη βάρβαρη μνημονιακή επίθεση. Επιβεβαίωσαν **τον προδοτικό ρόλο του κυρίαρχου εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού**, αλλά και **τα όρια των δυνάμεων που τον αντιπολιτεύονται και έχουν αναφορά στους αγώνες.**

Εξάλλου ήταν οι εκπρόσωποι του ΠΑΜΕ στην ΓΣΕΕ που πρότειναν να μην υπάρξει καμία απεργιακή κλιμάκωση μετά τις 4 Φλεβάρη, αλλά η απεργία να γίνει όταν το νομοσχέδιο θα φτάσει στην Βουλή! Παράλληλα αρνούνται την κοινή δράση των ταξικών δυνάμεων και συνδικαλιστών ακόμα και στα επείγοντα ζητήματα πάλης στο εργατικό κίνημα, ενισχύοντας τον εμφύλιο πόλεμο, χτίζοντας τεχνητά «τείχη» ανάμεσα στις ταξικές δυνάμεις και τους αγωνιστές. Η πολιτική της περιχαράκωσης που ακολουθούν δυσκολεύει το εργατικό κίνημα να αναπτύξει μια δυναμική νικηφόρα αναμέτρηση με την κυρίαρχη πολιτική, οδηγεί στην ηττοπάθεια και την αδράνεια.

Οι εκπρόσωποι του ΜΕΤΑ στη ΓΣΕΕ αλλά και σε ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα είναι ενταγμένοι στο όλο σύστημα διαχείρισης του υποταγμένου συνδικαλισμού. Στις γραμμές του συνυπάρχουν συγκατοικούν διάφορες δυνάμεις ως αντιλήψεις ενός αναπαλαιωμένου εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού που η επιδίωξη δεν ήταν και δεν είναι η ανάπτυξη των αγώνων των εργαζομένων για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους αλλά η κατάληψη μέσω εκλογικών μηχανισμών θέσεων στα συνδικάτα και η συνέχεια συνοδεύεται με την αδράνεια, την αποξένωση από τους χώρους δουλειάς και τους εργαζόμενους και την περιθωριοποίηση τους από τους κοινωνικούς μαζικούς αγώνες.

Είναι η στιγμή που οι εργαζόμενοι, ο λαός, οι άνεργοι και η νεολαία πρέπει να βγουν επιθετικά στο προσκήνιο και με ένα πολύμορφο αγώνα διάρκειας να εμποδίσουν και να ανατρέψουν τους αντιλαϊκούς σχεδιασμούς.

Είναι η στιγμή που οι ταξικές δυνάμεις και συνδικαλιστές πρέπει να ενεργοποιηθούν άμεσα για την υπέρβαση της σημερινής κατάστασης στο συνδικαλιστικό κίνημα, για την ανασύνταξη και την ταξική του ανασυγκρότηση. Να ρίξουν το βάρος στην ανασυγκρότηση των συνδικάτων, στη συσπείρωση και συμμετοχή των εργαζομένων στα σωματεία, στις αποφάσεις από τους ίδιους στις γενικές συνελεύσεις. Να παλέψουν για την **ταξική ενότητα** των εργαζομένων πάνω σε ένα πρόγραμμα ενοποίησης της πάλης για την ανατροπή της επίθεσης, και όχι «εξαίρεσης» ή διαμαρτυρίας. Για να μπορέσει το εργατικό κίνημα να επανασχεδιάσει την τακτική και στρατηγική του, να αναπτύξει μεγάλο βεληνεκούς πρωτοβουλίες και δράσεις, να κατακτήσει την μαζικότητα και την αποτελεσματικότητα στους αγώνες, να σηματοδοτήσει την ρήξη με το μεγάλο κεφάλαιο, να συγκρουστεί με τις βάρβαρες πολιτικές της Ε.Ε και της Ευρωζώνης, να απαγκιστρωθεί από τα φθαρμένα μοντέλα του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, να απορρίψει τον κομματικό συνδικαλισμό και την μετατροπή των συνδικάτων σε μικρό αδερφό της κοινοβουλευτικής διαπάλης.

Λέμε καθαρά: Το εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα πρέπει να ανασυγκροτηθούν σε ταξική μαχητική κατεύθυνση

- Να προτάξουν την ενότητα των εργαζομένων αλλά και των ανέργων, να συσπειρώσουν το τεράστιο τμήμα των ασυνδικαλιστών εργαζόμενων, τα νέα τμήματα των ελαστικών εργασιακών σχέσεων.
- Να ξεπεράσουν τα όρια και τα εμπόδια που βάζει ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός. Με πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις με σχέδιο και διάρκεια, που να βασίζονται στη δύναμη και την απόφαση των ίδιων των εργαζομένων, στη δημοκρατία του αγώνα και όχι στις κομματικές ντιρεκτίβες.
- Μακριά από λογικές «κοινωνικής ειρήνης», γιατί τα πράγματα τίθενται απλά: **στην κρίση, ή θα σωθούν τα κέρδη ή θα σωθούν οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα**, δεν μπορεί να αποδεχθούν την περιστολή των δικαιωμάτων για τη σωτηρία των καπιταλιστικών κερδών. Πρέπει να σωθεί η εργατική τάξη!
- Με ανεξαρτησία από τις κυβερνήσεις, τα κόμματα του κεφαλαίου, τα κέντρα εξουσίας και το κράτος. Με οικονομική, οργανωτική και πολιτική αυτοτέλεια από όλα τα νήματα που το συνδέουν με το κράτος, την εργοδοσία, την ΕΕ, τους κάθε λογής καθεστωτικούς μηχανισμούς.
- Να ξέρουν τους «φίλους» και τους «εχθρούς», να καταδεικνύουν τις αιτίες της επίθεσης και να παλεύουν για την ανατροπή της επίθεσης, χωρίς αυταπάτες για τάχα «φιλολαϊκή διαχείριση» στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής και εντός της φυλακής του ευρωμονόδρομου και των μνημονίων.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Οι αγωνιστές που συσπειρωνόμαστε στην **Ταξική Εργατική Κίνηση** θέλουμε να συσπειρώσουμε όλους εκείνους –και ξέρουμε ότι είναι πολλοί– που αγωνιούν, **αναζητούν δρόμους ταξικής σύγκρουσης και δεν χωρούν στον υποταγμένο συνδικαλισμό**, αλλά ούτε στο κομματικό «μέτωπο» του ΠΑΜΕ. Σήμερα μπορούν να υπάρξουν δυνατότητες νίκης των αγώνων με τη συγκρότηση ενός ταξικού μετώπου ρήξης **όλων των μαχόμενων σωματείων και συνδικάτων, όλων των ταξικών δυνάμεων** που να μπορέσει να μπλοκάρει και να ανατρέψει την κανιβαλική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και κάθε κυβέρνησης που εφαρμόζει την ίδια πολιτική. Που θα δώσει ώθηση στην πάλη των εργαζομένων και ανέργων και στη διαμόρφωση ενός πλαισίου διεκδικήσεων και στόχων πάλης, που θα ενώσουν την εργατική τάξη. Που θα ενισχύσει αποφασιστικά τους αγώνες που θα ξεσπούν, θα βοηθά να αναπτυχθούν πολύμορφοι αγώνες διαρκείας, με χαρακτηριστικά κλιμάκωσης και σύγκρουσης και όχι απλά κινήσεις διαμαρτυρίας.

Την κρίση να πληρώσει το κεφάλαιο!

- Αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων, με άρση όλων των περικοπών που επιβλήθηκαν από το μνημόνια. Κατάργηση όλων των μορφών της ελαστικής εργασίας. Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Απαγόρευση των απολύσεων.
- Απόκρουση κάθε μορφής ιδιωτικοποιήσεων δημόσιων επιχειρήσεων και ΔΕΚΟ. Να καταργηθεί το ΤΑΙΠΕΔ, τα ΣΔΙΤ, να σταματήσει η εργολαβοποίηση. Παλεύουμε ενάντια στην «απελευθέρωση των αγορών» και την εμπορευματοποίηση των βασικών κοινωνικών αγαθών (νερό, ρεύμα, συγκοινωνίες, υγεία, παιδεία, ασφάλιση κ.λπ.). Εθνικοποίηση των στρατηγικών τομέων και επιχειρήσεων, χωρίς αποζημίωση και με λαϊκό-εργατικό έλεγχο.
- Άμεσα μέτρα κατά της ανεργίας. Επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους, χωρίς προϋποθέσεις, ίσο με το βασικό μισθό, για όλο το διάστημα της ανεργίας. Πλήρης πρόσβαση των ανέργων στην υγεία, τις συγκοινωνίες, και σε όλες τις κοινωφελείς υπηρεσίες. Ο χρόνος ανεργίας να μετρά στα συντάξιμα έτη. Άμεση μείωση των ωρών εργασίας (35ωρο-5ημερο-7ωρο) και των χρόνων που απαιτούνται για συνταξιοδότηση, για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, χωρίς μείωση μισθών.
- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων που αυξάνουν τα όρια συνταξιοδότησης και μετακυλούν το κούρεμα των αποθεματικών στους ασφαλισμένους. Να επιστραφούν όλα τα αποθεματικά που υπεξείρεσαν οι τράπεζες, οι εργοδότες και το κράτος: τα 70 δις € που λεηλατήθηκαν έως το 2010, τα δεκάδες δις που χάθηκαν με τα δομημένα ομόλογα και το «κούρεμα» του PSI, τα δις που αρπάχτηκαν από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για τις δόσεις του ΔΝΤ, κι όσα χάθηκαν από την πρόσφατη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Δημόσια δωρεάν υγεία – πρόνοια, περίθαλψη για όλους τους πολίτες της χώρας. Αποκλειστικά δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Άμεση μείωση των εισφορών των εργαζόμενων και αύξηση των εργοδοτικών εισφορών.
- Να διαγραφούν άμεσα τα χρέη προς τις τράπεζες όλων των ανέργων και των φτωχών. Κατάργηση όλων των χαρατσιών, των κεφαλικών φόρων και των φορομπηχτικών νόμων. Να φορολογηθεί άμεσα το κεφάλαιο, οι εφοπλιστές, η εκκλησία. Να αυξηθεί η φορολογία του κεφαλαίου στο 45%.
- Υπεράσπιση των Λαϊκών Ελευθεριών και Δικαιωμάτων της εποχής μας, ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και τη φασιστική βία. Δημοκρατία και ελεύθερος συνδικαλισμός στους χώρους δουλειάς. Όχι στην ποινικοποίηση της συλλογικής δράσης. Να μην περάσουν τα σχέδια για την «αναμόρφωση» των συνδικάτων, την κατάργηση των απεργιών, των διαδηλώσεων κ.λπ.

Όλα τα παραπάνω που αποτελούν ζωτικά συμφέροντα και διεκδικήσεις για να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, προσκρούουν στο σύγχρονο τείχος που έχει διάφορα ονόματα: Δημοσιονομικό Σύμφωνο, Μνημόνια, Χρέος, Ανταγωνιστικότητα. Γι αυτό **αγωνιζόμαστε για να απαλλαγεί η ζωή μας απ' ό,τι εμποδίζει την ικανοποίηση των αναγκών μας:**

- Από τη μηχανή του χρέους, που καταβροχθίζει τον πλούτο που παράγουμε. Γι' αυτό απαιτούμε παύση πληρωμών και **διαγραφή του χρέους.**
- Από τους «ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς», στο βωμό των οποίων θυσιάζονται οι κοινωνικές δαπάνες κι οι λαϊκές ανάγκες. Γι' αυτό απαιτούμε **αύξηση των κοινωνικών δαπανών, να βάλουν βαθιά στο χέρι το κράτος και η εργοδοσία.**
- Από το ζουρλομανδύα του ευρώ και της ΕΕ, που βρίσκονται -χρόνια τώρα, αλλά και στην εποχή των μνημονίων- πίσω από κάθε αντεργατικό μέτρο. Γι' αυτό απαιτούμε: μη εφαρμογή των αντιασφαλιστικών κατευθύνσεων της ΕΕ. **Ρήξη με την ευρωζώνη και την ΕΕ.**
- Από τα τρία μνημόνια και κάθε κυβέρνηση ή μηχανισμό που τα προωθεί.

